

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA

ZPRAVODAJ ZNOJEMSKÝCH FARNOSTÍ

LISTOPAD 2009

č. 9

VZPOMÍNKA NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ

Na základě denní zkušenosti musíme říci, že se umírá navždy. Tak to tvrdí ateisté. Nevyvrací nám to ani obecné náboženské představy. Slibují život po smrti, život jiný, lepší nebo horší, ale rozhodně jiný než ten, ke kterému jsme se narodili. Proto je smrt zásadní nepřítel života.

Jak se k tomuto problému staví bible? Nevyvrací tuto zkušenost. Žalm (Žl 89,49) nás napomíná, abychom před ní nezavírali oči: „I my uvidíme smrt.“ Ale přesto je to zkušenost velice trpká. Ezechiel pláče, když předvídá blízkou smrt (2 Král 20,2n), Job také (Job 6,9). Zatímco se pohanští hrdinové chlubí, že se smrti nebojí, v bibli se bojí smrti i silní. Smrt ponizuje člověka před celou přírodou. Je útokem proti největšímu a základnímu daru Božímu, tj. proti životu. Když ten ztratíme, co ještě má hodnotu?

Zdá se nám dnes primitivní, že si staří Židé představovali smrt jako jakousi živou bytost, cosi v podobě chobotnice, která svými chapadly zasahuje z podsvětí do našeho světa a vyrve tu, koho chytí. Ale právě v této primitivní představě nacházíme pozitivní prvek. Smrt se jeví jako zosobněný nepřítel, proti kterému musíme bojovat. Adam v tom boji prohrál, ale je

tu slib, že přijde jednou ten, kdo tento boj vyhraje a smrt přemůže. V tom je velký rozdíl mezi biblí a starořeckými tragédiemi. V těch končí boj se smrtí tragicky. Bible nezná tragédie, ale dává přísliby, že se všechno zlo jednou přemůže.

Mezitím však proti němu musíme bojovat. Chceme-li přemoci smrt, musíme si nejdříve uvědomit jaké má příčiny. Písmo nám je udává hned na prvních stránkách. Mluví se tam o stvoření světa, živých bytostí a nakonec člověka. Bůh je vyvedl z nicoty k životu a požehnal jim. Boží požehnání má být zdrojem života. Smrt se Bohu nelíbí.

Musí se ovšem obrátit, tj. přemoci příčinu smrti, kterou je hřích. Ve vyprávění o ráji je to vyjádřeno symbolicky. Čteme tam, že v ráji byl uprostřed strom života a smrti, který byl současně stromem dobra a zla. Život je závislý na dobru. Duše, která hřeší, musí zemřít, praví Ezechiel (Ez 18,20). Ti, kdo konají dobro, budou ze smrti vy-

svobození. Starý zákon neví ještě, jak se to stane, ale ujišťuje, že duše spravedlivých jsou v rukou Božích.

Tyto úvahy, které Starý zákon aplikuje na všechny lidi, jsou v Novém zákoně platné především pro Ježíše. Zrodil se na zemi a přijal hříchy lidstva. Musel tedy jako člověk prožít svou nemohoucnost vůči smrti. Ale protože je Bůh, i v tomto okamžiku nad smrtí triumfuje. Toto vítězství se ohlašuje ve dvou fázích. Sestoupil do pekel, do podsvětí, tj. do smrti, ale třetího dne vstal z mrtvých. Podruhé sestoupí na tuto zemi na konci světa, aby přemohl smrt navždy. Apokalypsa nás ujišťuje, že smrt a podsvětí mu vydají klíče a zavržení budou hozeni do hořící síry, která je „druhá smrt“ (Zj 20,10n). Sv. Janovi se tedy zjevuje Kristus jako ten, kdo drží v ruce klíče smrti a podsvětí: „Když jsem ho uviděl, padl jsem mu k nohám jako mrtvý. On na mě položil pravici a řekl: „Nic se neboj. Já jsem První i Poslední, Živý. Byl jsem mrtev, a hle – jsem živ na věky věků a mám klíče od smrti a podsvětí“ (Zj 1,17-18).

K tomu přistupuje nový motiv. I křesťané, protože jsou spojeni s Kristem,

přemáhají d'ábla a hřích, bojují tedy proti smrti a jsou si jisti, že ji přemohou.

Pozorujeme, že jsou v nás dvě různé činnosti: tělesná a duševní. Jsme tedy složení ze dvou prvků, z těla a z duše. Tělo je hmotné a hmota je podrobena změnám a rozpadu, tedy tělo nutně umírá. Duše je naopak nehmotná, nerozpadá se, je tedy věčná. Smrt je oddělení duše od těla, znamená věčný život duše. Boj o život je tedy boj o záchranu duše, ale jenom duše. Křesťanská nauka o vzkříšení těla tu nemá místo.

Je však duše sama celý člověk? Nevěříme tomu a vlastně si to ani nedovedeme představit. Kristus naopak svým vzkříšením přemohl smrt i v těle.

Od narození bojujeme o záchranu života a většina našich prací směřuje jenom k tomu. Jenom sjednocení s Kristem nám zaručuje, že tento boj je a bude účinný a že jsme doopravdy schopni si život zachránit a spolu s životem i všechny hodnoty, pro které žijeme.

Tomáš Špidlík
Liturgické meditace

MĚSÍČNÍ ÚVAHA

Dialog – vzdělání - charita

Česká republika je velmi sekularizovanou zemí, kde je katolická církev v menšině. Jak může česká církev za těchto okolností efektivně vnášet obecné dobro do společnosti?

Rád bych podotkl, že jsou to především tvořivé menšiny, které determinují budoucnost. Je důležité, aby

česká katolická církev sebe jako tvořivou menšinu vnímala. Je podstatné, aby církev hodnoty, které přináší, ukazovala ne jako hodnoty minulosti, nýbrž jako hodnoty, které jsou v dnešní době velmi živé a naprosto relevantní. Církev je musí aktualizovat, být přítomná ve veřejné debatě, v zápase o pravdivý koncept svobody a míru.

Tím může přispívat v rozličných oblastech společnosti. V první řadě v dialogu mezi ateisty a věřícími. Každá ze skupin potřebuje tu druhou. Ateisté se nemohou spokojit jen s prostým zjištěním, zdali Bůh je, anebo není, ale měli by objevovat velké dědictví víry. Katolíci se zase nemohou spokojit s tím, že mají víru, ale musí hledat Boha stále víc a víc a učit se v dialogu s ostatními poznávat ho stále novými způsoby. To je první krok – veliký intelektuální, etický a mezilidský dialog.

Poté, na úrovni vzdělávací, má církev významný úkol: formovat. V Itálii hodně

mluvíme o vzdělávací pohotovosti. Je to problém, který je společný celému Západu – církev zde musí znovu a znovu aktualizovat, konkretizovat a otevírat pro budoucnost své veliké hodnotové dědictví.

Třetí oblastí je charita, jež vždy byla jednou ze základních částí církevní identity. V nejrůznějších komunitách, tam, kde je potřeba, odvádějí čeští křesťané obrovskou práci právě v charitativní oblasti. Pomáhají též trpícím na ostatních kontinentech a tím dávají veliký příklad v odpovědnosti za druhé na poli mezinárodní solidarity, která je jednou z podmínek udržení míru.

Benedikt XVI.

(KT č. 41 – rozhovor v letadle)

NĚCO ZNOJEMSKÉ HISTORIE

Poutě v barokní době

V bitvě na Bílé Hoře u Prahy bylo roku 1620 poraženo Stavovské povstání a v českých zemích začala rekatolizace. Po uzavření Westfalského míru roku 1648 začal se v zemích ovládaných Habsburky nebývalou měrou uplatňovat pobělohorský absolutismus s nároky na řízení církevních záležitostí a podřízení církve pod moc světskou. Ke konci 17.stol.a v 18. století začaly se rozšiřovat rozkladné nauky febronismu a jansenismu, které pronikly i do církevních kruhů. Racionalistický osvícenský duch josefinismu zasáhl i vlády habsburských držav za vlády Marie Terezie a kulminoval i za vlády jejich nástupců. Osvícenský absolutismus v Rakousku zanikl až po roce 1848.

I přes vládní absolutismus se v době baroka rozšířila velice úcta k umučení Pá-

ně a jeho Bolestné Matce. Utrpení Páně se projevovalo množstvím soch, stavbou Božích muk a křížů – a vzrůstala i úcta k Panně Marii. Mariánskou úctu rozšiřovaly a popularizovaly i legendy o poutních místech. Lidé začali prokazovat úctu i před bezvýznamnými obrazy v malých kapličkách a tak přibývalo přitažlivých zobrazení i v každé zapadlé dědině. Počet poutních míst vzrůstal u nás hlavně v 17. st., ale hlavně ve stol. 18. Touha po milostném místě se stala všeobecnou jak u duchovních tak i u světských knížat. Největší rozmach poutí byl mezi lety 1700 - 1750, kdy se putovalo i na vzdálenější místa jako Mariazell, Warta, Vambeřice v Kladsku nebo i do Czenstochowé. Takové poutě trvaly 13 16 dní. Po dobu pouti tvořili účastníci vzornou křesťanskou komunitu pod vedením organizátora, kterého nazývali starším bratrem a jeho poutnická

hůl byla zakončena křížkem; prostou hůl měli obyčejní poutníci. Vedoucí pouti vedl nejen pobožnosti během cesty, udržoval kázeň, musel znát číst a být i dobrým zpěvákem. Obyčejně to býval některý z poustevníků u kostela. Někdy se zúčastňoval pouti i kaplan. Působením jezuitů a jejich odchovanců dostaly poutě jakýsi pevný řád a ve 17. stol. začínají vznikat poutní knížky. V roce 1665 pod vlivem Žarošic vyšla v Litomyšli u Jana Arnolda poutní knížka „Audolí křtinské“, (překlad originálu Vallis baptismi), ve které je stanoven přesný program poutí. Program a ráz poutí v českých zemích a na Slovensku dala na dvě století, ba až do našich dnů, poutní kniha učitele Václava Novotného z Ivančic, která vyšla poprvé v Brně u Franze

Sydlera r. 1735 pod názvem „Radostná cesta v tomto plačtivém oudolí, to jest Každodenní pobožnost putujících k zářnému obrazu do Mariazell, k nerozdílné Trojici Boží na Sonnberku a k bolestné Marii Taferlské. Kterážto pobožnost v městě Evančickém, v Markrabství moravském vyzdvižena roku 1733, nyní pak zase všem horlivým poutníkům českým a moravským na světlo daná.“

Tato ivančická Radostná cesta dočkala se nesmírného rozšíření a mnoha vydání a byla jedinou příručkou, podle které putovali poutníci na jednotlivá místa a ovlivnila tak poutě na celá dvě století až do půli 20.století.

V.P.

CHARITA

Charita udílela cenu za mimořádné charitní dílo

Při příležitosti Dne charity udílela ve čtvrtek 24. září Charita Česká Republika ocenění za mimořádné charitní dílo Cena Charity 2009. Za brněnskou diecézi byla nominována paní Krchňavá z Farní charity Višňové.

Předání ceny probíhalo za účasti prezidenta Charity ČR Mons. Pavla Posáda, ředitele Charity ČR Ing. Mgr. Oldřicha Haičmana, náměstka ministra práce a soc. věcí MUDr. Mariána Hoška a sponzorů v kostele sv. Tomáše v Praze. Tato cena byla udílena podruhé.

Celkem bylo oceněno 8 nominovaných a mezi nimi byla i Ludmila Krchňavá, která se v roce 1993 stala jedním ze zakládajících členů Farní charity ve Višňovém. V roce 1994 uspořádala spolu dalšími dobrovolníky věcnou i peněžní sbírku pro tábor uprchlíků do bývalé Jugoslávie. A protože byli s vý-

sledkem sbírky nadmíru spokojeni, motivovalo je to v roce 1995 k uskutečnění náročnější akce a tou byl ozdravný pobyt dětí z Běloruska. Od roku 2001 se podílí na organizaci Tříkrálové sbírky ve Višňovém. V roce 2002 se z části výtěžku TKS a za přispění Obecního úřadu, zřídil v obci charitní šatník. Ten je do dnešních dnů plně využíván. Paní Krchňavá o charitní práci říká: „*Velice si cením toho, že stále nacházíme dobrovolníky, kteří jsou ochotni pomáhat. Kromě své dobrovolnické činnosti, a vedle mateřských a pracovních povinností si najdu čas i na svého velkého koníčka a tím je malování obrázků. Je to nádherný pocit, když udělám někomu ve svém okolí radost. Jsem šťastná, že mě Bůh obdaroval skromností, laskavostí, soucitem a uměním naslouchat a pomáhat.*“

Paní Krchňavá byla nominací mile překvapena a řekla: „*Velice si vážím toho, že jsem cenu Charity obdržela a chtěla bych poděkovat panu řediteli Oblastní charity Znojmo, že navrhl právě mě, protože věřím, že je*

mezi námi spousta lidí, kteří by si tuto cenu zasloužili stejně jako já.“

Součástí slavnosti byla také vernisáž výstavy fotografií Lubomíra Kotka **Život s Charitou**. Tři desítky barevných snímků dokumentují život v charitních zařízeních, která v letech 2005-2009 finančním darem podpořila Nadace České spořitelny.

Veronika Miholová

Pozvánka na 6. Charitní ples

Oblastní charita Znojmo Vás srdečně zve na 6. Charitní ples, který se uskuteční 28. listopadu 2009 od 20:00hod. v sále hotelu Dukla ve Znojmě. Můžete se těšit na bohatou tombolu. Předána bude cena Sponzor roku 2009. K tanci a poslechu zahraje skupina Habakuk.

Předprodej vstupenek: v kanceláři Oblastní charity Znojmo, Dolní Česká 1, 2. patro od 12. listopadu.

Cena vstupenky: 190,- Kč v předprodeji, 220,- Kč na místě, v ceně vstupenky je i raut; informace na tel. 515 220 768

Veronika Miholová

Hledají se Tříkráloví koledníci!!

Pomalu, ale jistě se blíží další ročník Tříkrálové sbírky. Všichni kdo mají zájem se

jako koledníci aktivně podílet na organizaci sbírky, kontaktujte, prosím, koordinátora pro Znojmo:

Mgr. Ludvík Mihola, tel. 736 529 392, 515 220 768; e-mail:

dobrovolnici.znojmo@caritas.cz

Jaká byla dýňová stezka

V pátek 16. 10. 2009 se konala v Horním parku u Komenského náměstí Dýňová stezka, kterou si pro děti připravil Domov pro matky v tísní na Hradišti a dobrovolníci Oblastní charity Znojmo. Tuto akci každoročně pořádá pro děti Charita ku příležitosti přivítání podzimu.

Děti se jako každý rok mohli těšit na spoustu krásných vyřezaných dýní, které v temném parku lemovaly cestu stezky. Nadšení dětí vzrůstalo s úspěchy v soutěžních disciplínách, které v rámci stezky plnily. Odměnou za účast a splnění všech úkolů jim byl skřítek Dýňáček. Rodiče se zase v cíli sešli u horkého čaje. Vůně perníkových dýní se rozhojnila po celém parku. Zakoupit si je mohli všichni účastníci letošní Dýňové stezky.

Poděkování patří dobrovolníkům, kteří pomáhali s přípravou a organizací, dále všem organizátorům, ale i těm, kteří přišli tuto akci podpořit svojí účastí.

Mgr. Ludvík Mihola

DOPIS NEMOCNÝM - NEJEN NEMOCNÝM

Máte strach ze smrti?

otázka, která Matku Terezu překvapila

„Máte strach ze smrti?“ zeptal jsem se.

Má otázka Matku Terezu překvapila. Na okamžik se

mi zadívala do očí, a pak se nahlas rozesmála.

„Ne, vůbec,“ prohlásila. „Umřít znamená vrátit se domů. Copak máte strach vrátit se domů ke svým drahým?“

Okamžik smrti nedočkavě očekávám. Tam nahoře najdu Ježíše a všechny lidi, kterým jsem se v tomto životě snažila dát lásku. Sejdu se tam s dětmi, které jsem se pokoušela zachránit a které mi umřely v náručí a považovaly mě přitom za svou maminku. Najdu tam všechny chudé, kterým jsem pomohla, umírající, kteří vydechli naposledy v domě, který jsem pro ně v Kalkatě postavila. Budou tam prostě všichni lidé, kteří mi na této zemi byli drazí. Takže to bude nádherné setkání, nemyslíte?“

Oči se jí při těch slovech třpytily překvapivým klidem a štěstím. Mezitím jsem dosnídal. Matka Tereza sklidila nádobí na ták a stáhla ze stolku ubrus, který předtím rozprostřela. Ve dveřích se objevila mladá sestra a Matka jí ták podala. „Tak a teď se můžeme vrátit k rozhovoru, který jsme posledně přerušili,“ řekla.

Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít, praví Ježíš. (Jan 11,25)

*R. Allegri
Z knihy „Matka chudých“*

O. BENEDIKT XVI. V BRNĚ

Benedikt XVI. a Znojmské vino- braní

Při nedávném Znojmském vino-
braní jsem měl tu čest se účastnit
příprav. Zachytil jsem jednu podnětnou
příhodu. Zdobení bylo v plném proudu,
hromady ovoce a zeleniny se měnily
v nádherné obrazce. Skupince umělců vy-
tvářejících jeden ozdobný prvek začalo
být divné, že se kolem šíří nepříjemný zá-
pach. Stále však nemohli přijít na příčinu
tohoto zamořeného ovzduší. Nakonec ná-
hodný příchozí odhalil, že nelibý zápach
kolem šíří jedna krásně vybarvená dýně.
Vůbec nic na ní nebylo znát, jen drobný
šrám na spodní straně prozrazoval, že za
pěkným pláštěm se skrývá zkažené nitro.
Zdobícím se zdálo, že stačí nádherná
vnější okrasa dýně. Ukázalo se však, že je
také nutné, aby měla zdravé nitro, dobré
srdce. Tento obraz mi utkvěl v paměti a
budil ve mně otázku po stavu mého nitra a
touhu po dobrém srdci.

Opět se mi toto přirovnání vybavilo,
když jsem zaslechl slova, která pronesl

Benedikt XVI. při letošní návštěvě naší
země ve Staré Boleslavi k mládeži:

**„Opravdu nestačí působit
zdáním dobrého a čestného člově-
ka; je třeba jím skutečně být. A
dobrý a čestný je ten, kdo neza-
krývá sám sebou světlo Boží, ne-
vynáší sebe, nýbrž nechává skrze
sebe prosvítat Boha.“**

Zdálo se mi, že právě toto poselství
chtěl nejen mě přinést ze srdce všeobecné
církve, z Říma. Proto vážil dlouhou cestu,
aby nám ukázal to podstatné v životě. Ne-
stačí jen dobře působit na druhé lidi. Byl
by to malý cíl chtít být považován za dob-
rého a čestného člověka. Jde o to mít dob-
ré srdce, šířit kolem sebe Boží dobrotivé
světlo, Boží vůni.

Jeho kázání však, alespoň pro mě ne-
zůstalo jen u slov. Jsem nesmírně vděčný
Bohu, že jsem se jako ministrant přísluhu-
jící při mši sv. v Brně mohl s ním před
obřady osobně pozdravit. Jeho malá nevý-
razná postava na první pohled ničím neza-
ujala. Když jsem se mu však podíval do
očí, něco mě nutilo sklonit se před ním a

s úctou mu políbit ruku s rybářským prstenem. Cítil jsem před sebou dobrého člověka, ze kterého zářila laskavost. Viděl jsem člověka, který nezakrývá sám sebou světlo Boží, nevynáší sebe, nýbrž nechává skrze sebe prosvítat Boha. Zatoužil jsem po tom, být mu v tom podobný. Přeji ze srdce každému, aby také mohl zakusit, co je v životě nejdůležitější.

Patrik Galle

Vzpomínáme na setkání se Sv. Otcem v Brně

Na návštěvu papeže Benedikta XVI. v naší republice a na plánovanou mši svatou v Brně jsme se těšili dlouho dopředu. V radostném očekávání byly však také trochu obsaženy obavy z velkého počtu lidí, špatného počasí, zdravotních problémů a podobně. Kdekdo prohlašoval, že zůstane raději pěkně doma a v pohodlí si vychutná televizní přenos. Samozřejmě, má to svoje výhody: Člověku neujde ani malý pavouček, který přijde Sv. Otce pozdravit. Jenže atmosféra chvíle a místa, energie tisíců lidí stejného smýšlení – to jsou fenomény, které se prostřednictvím televizního signálu přenášejí jen obtížně. Ti, kteří se rozhodli prožít mši svatou s papežem osobně, určitě nelitovali.

V neděli 27. září 2009 od časného rána směřovala k brněnskému letišti v Tuřanech dlouhá řada autobusů a aut. Mezi nimi uháněly i dva autobusy s farníky od sv. Mikuláše ve Znojmě. Z improvizovaného parkoviště na dálnici všichni nedočkavě spěchali na místo setkání. V areálu na letišti bylo vše skvěle zorganizované. Příchozí byli v klidu a bez tlačence naváděni do vyhrazených sektorů, které poskytovaly dostatek místa na pohodlné stání i sezení. Většina přítom-

ných si přinesla s sebou židle a různá sedátka. Na hudebním pódiu probíhal zajímavý program. Pro ty, kteří na dění v popředí dobře neviděli, bylo připraveno několik velkoplošných obrazovek. Pořadatelé ve žlutých vestách dozírali společně s vojáky a policií na pořádek a ochotně radili potřebným. Starostliví zdravotníci procházeli davem a sledovali, zda někdo nepotřebuje pomoc. Dokonce i počasí spolupracovalo na jedničku, lepší snad už ani být nemohlo.

Při příletu Benedikta XVI. zavládlo všeobecné nadšení, 120 tisíc poutníků ho vítalo máváním praporek a státními vlajkami. Zahlédli jsme vlajku slovenskou, polskou, německou, rakouskou, ale také barvy Austrálie a Izraele. Když papež ve svém papamobilu pomalu projížděl uličkami mezi sektory a se staženým okénkem žehnal přítomným, každý chtěl být co nejbližší a odnést si z této vzácné chvíle co nejvíce vzpomínek. Fotoaparáty cvakaly a křehké skládací židličky často sloužily jako stupátka. Příště budou lepší štafle, usoudili jsme s kolem stojícími lidmi, když jsme v baletním postoji, s nataženými krky a na špičkách, sledovali průjezd Sv. Otce kolem našeho stanoviště. Se slzami v očích jsem zblízka pozorovala toho starého muže, s vlídným, ale plachým pohledem a laskavým úsměvem. „Jaká obrovská odpovědnost leží na jeho ramenou!“, napadlo mě a cítila jsem velikou úctu. Ale nejen to, vnímala jsem i téměř hmatatelnou Boží přítomnost. Věděla jsem, že Pán si vyvolil tohoto vzdělaného a moudrého muže, aby byl jeho viditelným znamením, řídil koráb církve rozbouřenými vodami současnosti a možná i ovlivnil dějiny celého lidstva.

Následovala mše svatá, celebrowaná samotným papežem a byla pro nás zážitkem na celý život. Příjemným překvapením také bylo, že z evangelia četl náš trva-

lý jáhen, Willi Türk. Papež zahájil svoji homilii v češtině úryvkem z evangelia Sv. Matouše: „Pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím“ (Mt 11,28). Ujistil nás, že jedině Kristus může být naší spolehlivou nadějí a že Ježíš své přátele nikdy neopustí. Společná modlitba stoupala k jasně modré obloze a my jsme věřili, že naše prosby budou vyslyšeny. „Za náš malý národ, za zdravý rozum našich politiků, za naše děti, za rodiny, za staré, trpící a nemocné lidi, za naše zemřelé, prosíme Tě, vyslyš nás!“

Když letadlo se svatým Otcem při odletu zakroužilo nad našimi hlavami, opět jsme mávali, dokud se nezměnilo v malinkou stříbrnou tečku. Myslím, že všichni měli pocit nádherně prožité neděle a dobrou náladu. I sám Benedikt XVI. ji viditelně měl. Možná si pomyslel: „Tohle že je setkání s ateistickým národem? Asi zase nějaká mediální bublina!“

EJ

Byla to krásná neděle.

Tak je před uzávěrkou a já jsem ještě nenapsala, co jsem chtěla a slíbila napsat. Sice jsem už začala psát o neděli prožité v Brně na papežské mši, ale těch prožitků bylo tolik. Počkala jsem chvíli, co mi nejdéle zůstane na mysli.

Četla jsem výzvu z biskupství a přihlásila jsem se jako dobrovolník pořadatel na návštěvu papeže v Brně. Nebyla jsem sama. Na svou službu jsme přijeli do Brna už v sobotu. Přespali jsme u známých ve městě. Ráno jsme měli budíček už před třetí hodinou, abychom stihli první autobus na letiště. Samozřejmě jsme na autobus utíkali na poslední chvíli. Běželi jsme ráno ve tři hodiny roztančeným městem. Z oken probleskovala do ulic barevná světla z diskoték, hudba hrála. Její rytmus nás alespoň probudil. Při spěchu mě na-

padlo, že někdo ještě nešel spát, baví se, a já už utíkám na svou službu. Na letiště, kde fouká a je zima. Moc příjemnou vyhlídku jsem neměla. Z nepříjemného očekávání mě však vyvedlo zjištění, že městem k autobusu spěchá také rodina s malými dětmi. Děti si každý nesl malinký batůžek, brebentily a s úsměvem pospíchaly. Těšily se. Přitom je čekalo také studené ráno, dlouhé hodiny čekání. Ale utíkaly s úsměvem, očekáváním, radostí a s nadějí.

Na letišti byla opravdu zima a tma. Dostali jsme první úkoly a už jsme vítali poutníky. Přicházeli už ve čtyři hodiny. Poutníci byli slušní, řídili se pokyny pořadatelů. Nějaký ten morous se našel, není se čemu divit, ale s úsměvem, i když zmrzlým, jsme jim do duše vlili teplo a vše bylo zase v pořádku. Tu se někdo ztratil, tu někdo potřeboval pomoc. Ale lidé byli ohleduplní. Ještě dávno přede mší jsem cítila, že ten dav lidí něco spojuje. Byla v té ohleduplnosti ta hledaná láska k bližnímu? Až mě to dojímalo. Za odměnu se na mši svatou oteplilo a nejen duše, ale i naše prochládlá těla se ohřála.

Moje služba byla prospěšná. Jsem ráda, že jsem se přihlásila. Odměnou mi byl pohled a pokynutí sv. otce při projíždění okolo mého stanoviště. (ZS)

SETKÁNÍ V PRAZE

Za Svatým otcem Benediktem XVI. ze Znojma do Prahy dne 26. září 2009

Krásná sluneční ráno. Svatý otec Benedikt XVI. přilétá do naší české země. Prvním místem jeho návštěvy je Praha – střed Evropy, centrum kultury.

Už se velmi těšíme na setkání s ním – sladkým Kristem na zemi - v Pražské katedrále, kde má být setkání s kněžími, bohoslovci, řeholníky a řeholnicemi při večerních chválách.

Vyjíždíme dvěma auty v 11:00 h a jsme rády, že spolu s námi jedou i sestra Terezie a sestra Bernardeta – Spasitelky z Palackého. Po cestě nás doprovází andělé, a tak jsme v katedrále už v 15.00 h. Zařazujeme se vedle už přítomných řeholnic - a tu si některé z nás povšimnou, že jsou tam rezervovaná místa pro kontemplativní řády – no, to jsme přece my! Tak usedáme do první řady – jak to vypadá, přišly jsme první z těchto řádů. Moc nemůžeme opouštět svá místa, ale přece se některým z nás podařilo dostat se do boční kaple ke hrobu svatého Václava, než byla uzavřena.

Sedíme blízko Zlaté brány, kterou má přicházet Sv. otec a kde je také umístěna ikona sv. Anežky české a socha Pána Ježíše – odevzdaného do vůle svého Otce – „Já žiji pro Otce, miluji Otce a vždy činím, co je mu milé.“

Brána se otvírá. Vidíme pomalu se trousit červené a fialové čepičky církevních hodnostářů, otce kardinála Tomáše Špidlíka na invalidním vozíku. A už vstupuje Benedikt XVI. Skromná postava, s úsměvem ve tváři, prochází tleskajícím

zástupem. A my se hrneme k němu – brání nám provaz, fotografové a ochranka. Přesto Sv. otec přichází k nám a žehná bratru řeholníkovi na vozičku a my ho můžeme vidět z blízka. Tak i po skončení modlitby nešpor se některým z nás podařilo podat mu ruku, dotknou se ho.

Začínají nešpory. Zpíváme latinsky střídavě se schólou, kterou tvoří převážně bratři trapisté. Po krátkém čtení pronáší Sv. otec svou promluvu. Všechny nás povzbudil, abychom se stali solí, která dává chuť životu; abychom věrností svému povolání – milovat Boha nadevšechno a bližního jako Ježíš miloval nás – pomáhaly současným mužům a ženám nechat se uchvátit Bohem a evangeliem jeho Syna. Nakonec nám řekl, že máme mnoho důvodů pokračovat s radostí a nadšením v evangelizaci s důvěrou v mateřskou přímluvu Matky Boží, Panny Marie a všech našich svatých ochránců.

Slavnostním požehnáním Sv. otec ukončuje své setkání s námi. Odchází za zpěvu svatováclavské hymny a pozdravuje se ještě s některými řeholníky a řeholnicemi, které se tlačí k místům, kudy prochází.

Když vycházíme z katedrály zdravíme se z našimi bratry dominikány, s mniškami z Prahy-Lysolají a s jinými známými řeholníky a řeholnicemi.

Přijíždíme do znojemského kláštera sv. Kříže kolem 23.30 h., plné vděčnosti, radosti a nové duchovní síly.

Mnišky dominikánky od sv. Kříže

...ať vám Pán dopřeje prorockou moudrost stát se solí, která dává chuť životu, abyste byli vždy věrnými dělníky na vinici Páně. ... Milé zasvěcené osoby, slibem evangelijních rad připomínáte prvenství, které má Bůh mít v životě každé lidské bytosti, a bratrským životem dosvědčujete, jak obohacující je uskutečňovat přikázání lásky. (Benedikt XVI.)

DVACET LET OD LISTOPADU 1989

DUCHOVNÍ SPRÁVA VE ZNOJMĚ OD ROKU 1989

Duchovní správa u sv. Mikuláše

P. Kopecký Pavel	1988 – 1993		
P. Bartoš Jindřich	1993 –	Jáhni – jáhenská služba	

Duchovní správa u sv. Kříže

P. Králík Jan	1980 – 1990		
P. Nečas Kryštof OP	1990 – 1992	P. Krasucki Antonín OP P. Svatoš Ambrož OP	1991 – 1992 1991 – 2007
P. Krasucki Antonín OP	1992 – 2001	P. Nečas Kryštof OP P. Řičica Savio OP jáhen Jacek Horák OP jáhen Romuald Rob OP	1992 – 2007 1993 – 2002 1993 – 1994 1998 – 1999
P. Šiklar Irenej OP	2001 – 2006	P. Mička Angelik OP P. Jindráček Efrém OP P. Pospíšil Tomáš OP	2002 – 2006 2002 –
P. Mička Angelik OP	2006 – 2008		2002 – 2008
P. Kodeda Alvarez Petr OP	2008 –	P. Mička Angelik OP P. Molnár Cyril OP	2008 –

Duchovní správa u sv. Václava

P. Kubaš František	1973 – 1993		
P. Vavro Milan	1993 – 1996		
P. Bartoněk Petr	1997 – 2003		
P. Husek Marian OPraem.	2003 –	P. Hofmann F. Jeroným, O.Praem.	2003 – 2007
		P. Dubec Tadeáš Juraj O.Praem	2007 – 2007
		P. Kučera Josef Peter O.Praem.	2007 – 2009
		P. Buchta Lukáš Stanislav O.Praem	2009 –

ZNOJEMSKÝ KLÁŠTER SVATÉHO KŘÍŽE A 20 LET OD SAMETOVÉ REVOLUCE

„Umlkl zpěv našich chórů, naše radost se změnila v nárek...“ Takto lamentuje prorok Jeremiáš nad zbořeným chrámem po pádu Jeruzaléma. Takhle mohli naříkat otcové dominikáni v roce 1950, když byli vypuzeni ze svého kláštera sv. Kříže a ten byl proměněn a využíván postupně jako kasárna a pro jiné „užitečnější“ účely.

Budou v něm slyšet ještě někdy chvály Boží, budou sem ještě chodit věřící pro útěchu, radu, povzbuzení?... Vypadalo to beznadějně.

Řeholníci vyhnání z tohoto domu byli roztroušeni po různých místech naší vlasti, souzeni a odsuzováni podle socialistických „zákonů“, většinou za „velezradu“ (P. Jakub Zemek, převor). Jaký div, kdyby se některých už zmocňovala malomyslnost, vždyť přece se hlásalo na všech rozích: „Se Sovětským svazem navěky“!

A přece po 40 letech prázdnoty, ocha-
bování, ... najednou blesk z nebe! Boží
VICHR smete náraz to, co se velikášsky po-
važovalo za věčné, a do vlasti zavane svěží
vánek SVOBODY! – Má v tom prsty svatá
Anežka? Národ si to od ní sliboval, a ne-
zklamal se. Její svatořečení svrhlo podle Ma-
riina „Magnificat“ satanské trůny.

K svatému Kříži se tedy mohou vrátit
děti sv. Otce Dominika, a hned obě větve,
mužská a hlavně ženská. Z oken kláštera
znovu zaznívá radostný zpěv a bratři vyna-
kládají své síly, aby navraceli zbloudilé
ovečky na správnou cestu.

Pán buď za celé toto dílo veleben!

Věříme, že k celé této obnově přispěly
právě útrapy, kterými prošli bratři a sestry v
oněch temných dobách. Protože u Boha není
nic ztraceno, ale ve spojení s Kristovou obětí
je všechno bohatě zúročeno!

S.M. Terezie Brichtová OP

ZNOVUOBNOVENÍ ČINNOSTI CHARITY

Diecézní charita Brno byla znovuobno-
vena brněnským biskupem Mons. Vojtěchem
Cikrlem v únoru roku 1992 a jako přímý po-
kračovatel navázala na práci Charity, která
působila na území diecéze od roku 1922 až
do jejího faktického zrušení roku 1959. První
ředitel DCH Brno Pavel Hoder dal základ
strukturu dnešní Charity.

Charita organizovala v roce 1992 hu-
manitární sbírku potravin a šatstva pro válkou
sužované uprchlíky ze zemí bývalé Jugoslá-
vie, zejména Chorvatska.

Dne 15. února 1993 jmenoval brněnský
biskup ředitelem Regionální charity Znojmo
p. Evžena Adámka. V roce 1993 začal provoz
Charitní ošetrovatelské a pečovatelské služby
pod vedením Hedviky Šplíchalové, která tuto
službu vede dodnes. V roce 1995 byl otevřen
Denní stacionář sv. Damiána ve kterém se
zaměstnanci starají o osoby s mentálním a
tělesným postižením. Kapacita je 25 osob.

Dále byly téměř každý rok zřízené další
nové projekty, tak jak se objevovaly různé

potřeby našeho regionu. Chráněné dílny,
osobní asistence, centrum poradenství a po-
moci, pomoc Ukrajině, Ateliér Samuel, Dob-
rovolnické centrum, Nízkoprahové zařízení
pro děti a mládež, Krizový dobrovolný tým.
V případě potřeby pomáháme v zahraničí v
případech živelných katastrof nebo jiných
nenadálých událostí.

Od sametové revoluce už uplynulo hod-
ně vody a sociální a zdravotní péče v naší
zemi se posunula hodně dopředu. Sociální a
zdravotní služby jsou registrovány, pracovní-
ci jsou pravidelně vzděláváni na odborných
seminářích a kurzech, klienti mají své indivi-
duální plány. Každé středisko plní standardy
poskytování zdravotní a sociální služby. Již
téměř tři roky pracujeme na strategickém
plánu, který je úzce propojen s plánem
diecézním. To vypovídá o vysoké profesiona-
litě našich služeb, které za dobu své existence
udělaly velký krok v kvalitě poskytovaných
služeb. Přes všechny problémy
s financováním sociálních služeb můžeme být
rádi a těšit se z nabyté svobody, která nám
umožňuje rozvíjet se, pracovat tam kde my
chceme a nečekat co nám strana a vláda do-
volí. Děkuje Bohu za nabytou svobodu a za
to, že žijeme v demokratickém státě.

*Evžen Adámek
(Redakčně kráceno)*

TAJEMSTVÍ KRÁLOVSTVÍ BOŽÍHO

*Vzpomínka na vznik Charity sv. Kříže
před dvaceti lety*

Je mráz. Zima vlhká a vlezlá. Proniká i
nejteplejším oblečením a chce se spát. Zima
bolí. Čekárna nádraží se večer zavírá a je tře-
ba nalézt dosud nezamknutá vrata domovních
průjezdů. Nebo chodit. Bloudit po dláždění
cizího města, bloumat pustými ulicemi a vy-
čkávat úsvitu příštího dne. Ne ke každému
byl osud příznivý – snad shoda nešťastných
náhod, možná zavinění vlastní či cizí a jed-
noho dne se život vymkne z obvyklého ryt-
mu. Člověk zůstane sám. Bez přátel, bez ro-

dinného štěstí, bez domova. A tak chodí dlouhou nocí a čeká. Na příští ráno, na vycházející slunce, na nový den. A na pomocnou ruku.

Každý týden se otevírají staré, řemeslnou poctivostí zhotovené dveře dominikánského kláštera a jedna malá, nenápadná místnost je najednou plná lidí. Jedni se žertem nazývají „hadráři“ od sv. Kříže. Je jich několik, jsou skromné a novinářskému fotoaparátu se vyhýbají. Jsou to dobrovolné pracovnice Charity sv. Kříže a ačkoliv by mohly v klidu užívat důchodu, bez dotací, bez nároku na odměnu nabízejí pomoc. Ti druzí jsou lidé bez naděje a bez domova a přicházejí pro ošacení, obuv, jídlo i radu. Přicházejí mlčky a pravidelně. Přicházejí i ti, kteří ošaceni darují.

Je to malá nenápadná místnost v prastaré klášterní budově. Nevědí o ní mocní tohoto světa, zde se nerozdávají úřady ani pocty, jak je zná svět. Vědí však o ní všichni lidé dobrého srdce, neboť zde je poznávacím znamením láska. Neboť zde, v této tmavé místnůstce, mezi těmito skromnými lidmi je malé království Boží. Nemluví se o něm, protože je zde přítomno a všichni o něm vědí. V tom je jeho tajemství. Kdo ho hledá, ten ho spolehlivě nalézá ...

Toto připomenutí je věnováno jen části rozsáhlé činnosti obětavých zakladatelek Charity sv. Kříže paní Marii Plánkové, Olze Slavíkové, Květoslavě Slovákové, které již spočinuly v náruči Boží i těm, kteří se dosud nezištně na pomoci bližním podílejí.

-sl-

ZAČÁTKY MARIINY LEGIE VE ZNOJMĚ, PANNY MARIE POMOCNICE KŘEŠŤANŮ

Po listopadových událostech roku 1989 se v naší vlasti změnilo hodně vztahů a komunikací mezi lidmi. Bylo až neuvěřitelné, že i kolem kostelů docházelo k zajímavým setkáním. V říjnu roku 1990 jsme dostali po-

zvání na informativní schůzku o Mariině legii, které bylo domluveno na „mariánské datum“ 13. listopadu 1991 na faře svatého Mikuláše. Po uvítání otcem Pavlem Kopeckým jsme od našich hostů z Rakouska uslyšeli o cílech a poslání Mariiny legie. Z kněží byl přítomen ještě páter Bohumír Obruča, který nám překládal a tlumočil (později také sestra Zita Gazárková). Rakouští legionáři k nám přijeli z Niederfladnitz. V roce 1992 jsme přešli na faru sv. Kříže, kde jsme dostali od otce Kryštofa příslib, že za námi bude dle časových možností docházet. Byli jsme vděční za to, že bude naším duchovním vůdcem. Když vážně onemocněl, zůstali jsme bez duchovního vedení. Díky za jeho službu. Dále děkujeme za návštěvy kněží při našich setkáních. Byli to již zmiňovaní otcové Pavel Kopecký, Bohumír Obruča. Dále Patrik Trnečka, Jan Reilich, Petr Fotta, Damián Němec, Milan Vavro, Petr Bouček, Antonín Krasucki, Pavel Merta, Irenej Šiklar, František Řezníček, Angelik Mička, probošt Stanislav Krátký. Při modlitbách pomáhala řádová sestra Anežka.

Rakouští legionáři nám na každé setkání přiváželi sošku a vše potřebné. Sestra Emilka Jašková vyšila ubrus. Svícny jsme dostali z Rakouska. Na schůzkách při modlitbě sv. růžence, byl vždy třetí desátek v němčině.

Začali jsme navštěvovat rodiny s putovní soškou. V modlitbách před soškou jsme pamatovali na kněze, duše v očištění a prosili nebeskou Matku o mír ve světě. Přítomnost Panny Marie působila na všechny zvláštním dojmem a naplňovala nás radostí (tak se píše v průvodním záznamu). Putovní soška a přenášení byla jedním z hlavních bodů každého setkání a také velkou školou při kontaktu s lidmi. Prožívali jsme každou radostnou událost v navštívených rodinách i jejich životní příběhy. Máme nesmazatelné vzpomínky. Později putování sošky pokračovalo v okolních vesnicích, kde jsme měli kontakty na spolehlivé lidi. Navštívili jsme obce: Višňové, Trstěnice, Pavlice, Grešlové Mýto, Horní Kounice, Moravské Budějovice, Hradiště u Znojma, Přímětice a Mramotice. Za necelých

dvacet let máme v sešitech, které provází putovní sošku, přes osm set věnování a poděkování za návštěvu Panny Marie.

Oporou naší práce jsou pomocní legionáři, kteří se denně modlí doma. Jejich počet k dnešnímu dni vykázal velkou úmrtnost a tak ze začátečního stavu téměř sta, klesl na 29. Mezi lidmi, které nám Pán poslal do cesty byli také nevšední osobnosti - jako paní Kovářová, paní Krivanová, pan Černý a další. Při opakovaných návštěvách jsme i my sami byli osloveni jejich životními zvyklostmi a vírou.

Z našich řad odchází k Pánu 28. února 2000 bratr František Vybíral, svědomitý zapisovatel a dobrý legionář. Často připravoval krátké promluvy, pokud jsme pracovali bez duchovního vůdce. Rádi jsme jeho úvahy poslouchali a brali si z nich ponaučení.

Děkujeme také našim pomocným legionářům za jejich každodenní modlitby. Máme společné cíle a tak se vynasnažme, abychom

naplnili Boží zákon a pomohli šířit Boží království již teď na zemi.

Několika údaji bychom doplnili naše snahy. K datu 1. 6. 2009 jsme měli 951 setkání a těchto 951 společných růženců dáváme Panně Marii Pomocnici křesťanů, jako kytici a poděkování za službu být spolu a pracovat pod jejím vedením. Další legionářská činnost formou rozhovoru, pozvání k zapojení do života církve, k návštěvě kostela před významnými církevními svátky, rozhovor s nemocnými spolu s předáním zázračné medailky, oslovení na ulici a na různých místech, bylo jen promítnutím působení mezi našimi bližními.

Díky Tobě, náš Pane, za neopakovatelná zastavení a posilu být hlasatelem radostné zvěsti.

Znojmská Mariina legie.

INFORMACE - bude vás zajímat

ADVENTNÍ KONCERTY

Farnost Znojmo – Louka Vás zve na **ADVENTNÍ KONCERTY** pořádané v chrámu Nanebevzetí P. Marie a sv. Václava v Louce:

Sobota 28. 11. 2009 v 17.00 **Vokální skupina Dej Nám Akord** při příležitosti zahájení výstavy domácích betlému a vánočních pohlednic.

Sobota 5. 12. 2009 v 17.00 **Robert Hugo a Veronika Pacíková** varhaník u Nejsvětějšího Salvátora v Praze a studentka JAMU v Brně – zpěv.

Sobota 12. 12. 2009 v 17.00 **Slovácký krúžek.**

Sobota 19. 12. 2009 v 17.00 **Mladí hudebníci Znojmska a Znojmské žestě**

Vstupné dobrovolné; uspořádáno za podpory města Znojma.

Více na <http://www.farnostlouka.cz/>.

KŘESŤANSKÝ KLUB

Ve Znojmě vzniká Křesťanský klub. Útočiště našel v nízkoprahovém klubu Coolna, který provozuje znojmská Charita. Schůzky se konají zatím nepravidelně ve středu v 18:00 h. **Další schůzka se uskuteční 11.11.** Klub je určen zejména pro studenty středních a vysokých škol ve Znojmě. Jde o to, aby věřící mládež, která přichází na školy do Znojma, měla ve víře nějakou oporu. Zatím se projekt rozjíždí a vstupuje pomalu ve známost. Do budoucna bychom v rámci Křesťanského klubu chtěli uskutečnit modlitební společenství, poutě, přednášky, studium Bible a další aktivity. Rád bych touto cestou poprosil věřící středoškolskou mládež ze Znojma o podporu a pomoc při propagaci spočívající v oslovení spolužáků, o kterých vědí, že jsou věřící.

P. Jindřich Čoupek (731402652)

VÝSTAVA BETLÉMŮ

V kostele Nanebevzetí Panny Marie a sv. Václava v Louce se pořádá ve dnech 29.11.2009 až 10.1.2010 výstava domácích betlémů a vánočních pohlednic. Zahájení výstavy se uskuteční v sobotu 28.11. 1.adventním koncertem.

Kdo může na tuto výstavu zapůjčit jakýkoliv betlém, ať ho přinese buď v pátek 27.11. od 16h nebo v sobotu 28.11. od 14h do

kostela sv. Václava nebo ať kontaktuje Antonína Valenu, Melkusova 21, Znojmo, 671 81 na tel:732 838 875. Výstava je otevřena vždy v sobotu 14-17h; neděle a svátky 9.30-11.30h a 14-17h; 28. - 30.12. 14-17h; 24. a 31.12. 14-16h. V pondělí až pátek je výstava přístupná jen po dohodě. Během výstavy bude možno zakoupit vánoční pohlednice, betlémy a kalendáře.

Více na <http://www.farnostlouka.cz>.

VÁŽENÍ A MILÍ FARNÍCI,

přicházíme k Vám, kteří jste si vybrali Pannu Marii za svou milující Matku v každé životní situaci, s nabídkou a pozváním do našich řad. Společenství Mariiny legie působí ve farnosti téměř dvacet let a potřebovalo by doplnění o mladé, či mladší důchodce. Na naši společné cestě cítíme, že jsme nástrojem pod Mariiným vedením a společnou modlitbou Magnificat a růžencem se vše jedinečně naplňuje nejen u nás, ale v celém světě, ve všech kontinentech.

Chtěli bychom naše společenství doplnit a také omladit. Proto naše výzva a pozvání k Panně Marii, kde konáme modlitby svatého růžence a další legionářské činnosti.

Bude jen na Vás, zda přijmete naše pozvání a přijdete na schůzku, která se koná každé pondělí od 16,00 hodin na faře

Nalezení svatého Kříže, Dolní Česká 4, Znojmo.

Pane, dej nám všem, kteří slyšíme Tvé pozvání pod prapor Panny Marie, víru ve Tvé milosrdenství a velkou Lásku pro službu Tobě a bližním. Veď naše kroky cestou pokoje, do království Tvé Lásky a slávy.

Jste všichni srdečně zváni do řad legionářů Panny Marie, Pomocnice křesťanů!

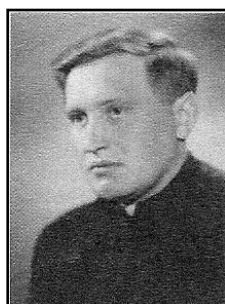
+ + +

Společenství Mariiny legie zve legionáře, členy živého růžence a příznivce Legie na děkovnou mši svatou, která bude sloužena **19.11.2009 v 15,00 hod.** v kostele svatého Kříže. Zahájíme modlitbou posvátného růžence ve **14,25 hod.**

Po mši svaté bude společné setkání legionářů a hostí na faře sv. Kříže.

J.L.

ROZLOUČENÍ

Dne 16. října tr. jsme se rozloučili

s **P. Bohumilem MIHOLOU**, znojemským rodákem. Narodil se 13.9.1941, na kněze byl vysvěcen 26.6.1966

v Litoměřicích. Do roku 1992 byl farářem v Medlově, pak v Biskupicích u Hrotovic. Nakonec se pro nemoc přestěhoval do Grešlového Mýta, kde působil jako výpomocný kněz. Zde také 9.10.tr. zemřel. Vzpomeňme na něj ve svých modlitbách.

VÝROČÍ

Dne 27. listopadu 1929 se narodil **P. CHROBOCZEK Boleslav Česlav, OFM Conv.** V letech 1973 – 2006 působil v Božicích, navíc v letech 1976 – 1999 byl hrušovanským děkanem. Dnes je

v Domově pokojného stáří u Panny Marie Frýdecké ve Frýdku – Místku. K jeho **80. narozeninám** mu přejeme hodně Božích milostí.

FARNÍ ŽIVOT

PRAVIDELNÉ AKCE

- Každý den v **6 h u Mnišek dominikánek je mše svatá** s možností účasti věřících.
- Každou neděli při mši sv. v 9 h u sv. Mikuláše je během kázání **program pro malé děti** s katechetkou na faře.
- Každou neděli při mši sv. v 11 h u sv. Jana Kř. u kapucínů je během kázání **program pro předškolní děti** v sakristii.
- Každou neděli po mši sv. v Příměticích je na faře otevřena **knihovna**.
- Každou neděli po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19.30 h **adorace**.
- Každou první neděli v měsíci je v 9 h u sv. Kříže v kapli sv. Dominika **latinská mše sv. dominikánského ritu**; vchod kostelem.
- Každé pondělí od 15.45 h na faře u sv. Kříže u dominikánů ve Znojmě se koná **setkání aktivních členů Mariiny legie**.
- Každé pondělí před večerní mší svatou u sv. Kříže u dominikánů je **modlitba růžence za mír**.
- Každé pondělí v 18 h v Únanově **dětská mše**.
- Každé pondělí v 19 h na loucké faře **pravidelné modlitby matek**
- Každé úterý v 17 h v Příměticích mše sv..
- Každé úterý v 19.00 h na faře u sv. Kříže je **zkouška chrámového sboru**.
- Každou středu v 18. h na faře v Louce je **mše sv. pro děti a mládež**.
- Každý pátek v 17 h u sv. Jana Kř. u kapucínů **mše sv. po celý školní rok**.
- Každý první pátek v měsíci v kostele sv. Markéty v Příměticích je příležitost ke krátké adoraci po mši sv. v 18 h. Během adorace je možnost přistoupit ke svátosti smíření
- Každý pátek v Louce na faře v 19.30 h mše sv. **s mládežnickými zpěvy a katechezí**; po mši sv. volné povídání ve společenství; jsou zváni všichni, zvláště mladí lidé
- Každou sobotu ve 14.30 h v **Nové nemocnici** mše sv. v prostorách odd. 130, vedle prodejny novin v 1. poschodí; vchod do nemocnice pro návštěvy; příležitost ke sv. zpovědi; možnost přinést sv. přijímání na pokoj; tel.: 515 227 723; 736 523 600
- **V zimním období** budou mše sv. ve všední dny v Příměticích, Kuchařovicích, a Mramotících posunuty o hodinu dříve v 17.00 h.

PŘIPRAVUJE SE

- 30.10. u sv. Jana Kř. u kapucínů od 15 h **příležitost ke sv. zpovědi** před svátkem Všech svatých.
- 31.10. v 10 h **poutní mše sv. ke cti sv. Wolfganga v Hnanicích**. Všichni i z okolí jsou zváni, po mši sv. bude možnost prohlídky kostela a malé občerstvení s přátelským setkáním u kostela.
- 1.11. **Slavnost Všech svatých**; mše sv. jako v neděli; u sv. Mikuláše a u sv. Jana Kř. po mši sv. pobožnost v kryptě;
 - Pobožnosti na hřbitově za zemřelé:
 - 14.30 h ve Znojmě na hřbitově v obřadní síni.
 - 14 h v Kuchařovicích
 - 15 h v Příměticích, v Konicích a v Havraníkách
 - 16 h, v Louce v Šatově a v Mramoticích;
- 2.11. **Památka zesnulých** mše sv. v 8 a 17h v kostele sv. Jana Kř. u kapucínů; v Louce v 18 h mše sv. v kostele;
- 2. – 8.11. **oktáv modliteb za zemřelé**; každý den po mši sv. u sv. Jana Kř. pobožnost v kryptě kostela;
- 2.11.-6.11. v Příměticích vždy v 18 h mše sv. ve hřbitovní kapli. Kaple bude osvětlena. Po mši sv. 2.11. bude modlitba v kryptě, která bude tohoto dne po mši sv. zpřístupněna.
- 4.11. v 16.30 h v kapitulním sále dominikánského kláštera přednáška PhDr. Efréma Jindráčka, Ph.D. z cyklu **Křesťanská mystika – jako normální cesta ke svatosti**.
- 7.11. – **232. Měsíční pouť v Hl. Mašůvkách**: v 15 h německá mše sv., v 17 h poutní mše sv.; hlavní celebrant P. ThLic. Petr Šikula, Brno - dóm; Autobus v 16 hod ze Znojma.
- 15.11. v 10 h v Šatově **poutní mše sv. ke cti sv. Martina**; V Hnanicích a Havraníkách mše sv. nebudou – všichni jsou zváni do Šatova. Po mši sv. bude možnost k přátelskému setkání s pohoštěním a prohlídkou kostela.
- 15.11. v 15 h v Popicích **měsíční modlitba za víru v pohraničí**; pěší odchází z Kraví hory ve 14 h.
- 17.11. bude v Louce tradiční mše sv. na památku politických vězňů. Mši sv. bude celebrovat opat z Nové Říše J.M. Marian Rudolf Kosík OPraem. Po mši sv. bude uctěna památka obětí u kříže před kostelem.
- 28.11. bude v Louce zahájena tradiční výstava domácích betlémů a vánočních pohlednic. Bude zahájena prvním adventním koncertem.
- 29.11. **1. Adventní neděle** – svěcení adventních věnců; v 16.30 h zahájení Znojmského adventu; v 17.15 h zpívané nešpory v kostele sv. Mikuláše.
- Od 30. listopadu začnou v Louce opět **adventní ranní mše sv. – roráty**. Od pondělka do soboty vždy v 6.30 h v kostele v kapli sv. Norberta.

Kurz víry – pokračuje v neděli 8.11. a 22.11. od 18 h do 19.30 h na faře u sv. Mikuláše.

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Dolní Česká 3. Kontaktní adresa redakce Ing. Kania Jindřich, Pražská-Sídl. 6/F, 669 02 Znojmo. Mail kaniajindrich@volny.cz
Registrováno OÚ Znojmo pod č. 37102291. Pro vnitřní potřebu farností Znojma. Za obsah článku odpovídá autor; příspěvky nejsou stylisticky upravovány; nevyžádané příspěvky se nevrací. Názory autorů nemusí být totožné s názory redakce. Uzávěrka je vždy 20. předcházejícího měsíce. Doporučená cena 5.- Kč.
Tisk POLYGRAF Znojmo
